

عنوان مقاله:

بررسی کاربرد الگوهای معماری منطقه گرا در راستای ارتقای کیفی فضا سازی برای کودکان

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

آریتا اسماعیل زاده عسلی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد مشهد

خسرو صحاف - استادیار دانشکده معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

خلاصه مقاله:

کودکان جامعه امروز از فرهنگ جامعه فاصله گرفته اند از آنجایی که خانه دوم هر کودک مدرسه یا مهد کودک او محسوب میشود بر نحوه آموزش فرهنگ و شکل پذیری شخصیت کودک تاثیر بسزایی دارد کودک با تجربیاتی که در طول زندگی از محیط دریافت می کند شکل میگیرد و از سویی نگاه ماهواره به برطرف کردن نیازهای بزرگسالان در خلق فضاها بوده و از همسویی در خلق فضاهای مشترک بین کودکان و بزرگسالان غافل بوده ایم هدف از این نوشتار خلق فضاهای اجتماعی و دور نکردن کودکان از اجتماع می باشد که این امر با قرار گرفتن این کودکان در کنار نسلی بزرگتر و در میان اجتماع و طبقه متوسط شهر صورت میگیرد از آنجایی که کامران دیبا در آثارش به خوبی میان مدرنیسم و سنت های ایرانی و بومی و همچنین بنا و طبیعت پیوند برقرار می کند در این مقاله ابتدا باتکیه بر نظریات کامران دیبا به بررسی الگوهای معماری اجتماعی و انسان دوستانه می پردازیم و از سویی دیگر با در نظر گرفتن نیازهای روزمره کودکان امروز و نبود فضاهای همسو با سالمند برای کودکان محیطی نه به دور از سنت ه و نه به دو ازدنیای مدرن خلق کرده و در نهایت نتیجه گیری خواهد شد ک کودک و سالمند با فضا سازی های مناسب میتوانند به نیازهای خود و یکدیگر کمک نمایند

کلمات کلیدی:

کودک ، سالمند ، کامران دیبا ، معماری منطقه گرا ، تعاملات اجتماعی ، فرهنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/470014>

